«Γηράσκω Αεί Διδασκόμενος»

Απόσπασμα από συνέντευξη του Χρ. Πέτσα στον δημοσιογράφο Χρήστο Μαυρή που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα Ο ΑΓΩΝ, την Τρίτη, 15 Φεβρουαρίου, 1994.

(Η συνέντευξη έγινε κάποιο βράδυ στο Δημοτικό Σχολείο Ακρόπολης στη Λευκωσία όπου παρακολουθούσε μαθήματα Αγγλικής γλώσσας των Επιμορφωτικών Κέντρων του Υπουργείου Παιδείας)

Πώς βλέπετε εσείς μία δίκαιη λύση του Κυπριακού;

Η ιδανικότερη λύση για μιά δημοκρατική Κύπρο είναι να κυβερνά η πλειοψηφία με κατοχυρωμένα και εγγυημένα όλα τα δικαιώματα της μειοψηφίας. Μα και με τη λύση που προτείνεται με τις συμφωνίες Κορυφής με τα ψηφίσματα και τις αποφάσεις του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας, με τις συμβάσεις που υπέγραψε η Κύπρος, του Ελσίνκι, της ΔΑΣΕ, του Μαάστριχτ, της Ε.Ε. και του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να εξασφαλισθεί μία δίκαιη λύση, εφαμόσιμη και βιώσιμη, φθάνει να το θελήσει και η Τουρκία. Να εγκαταλείψει τις επεκτατικές της βλέψεις που έχει για την Κύπρο. Η γη τούτη εδώ και 3½ χιλιετηρίδες ήταν και είναι ελληνική και δεν είναι δυνατό η Διεθνής Κοινωνία να επιτρέψει να καταληφθεί από τους Τούρκους. Ας παύσει ο κ. Ντεμιρέλ να διατείνεται πως η Κύπρος είναι το ίνδαλμα και το καύχημα της Τουρκίας.

Με τι ασχολείστο στην Κυθρέα πρίν σας ξεσπιτώσουν οι Τούρκοι εισβολείς;

Εργάστηκα για 39-40 χρόνια δάσκαλος σε μικρές και μεγάλες κοινότητες με τα 20 τελευταία χρόνια διευθυντής, τα 15 χρόνια διευθυντής Α στο Λευκόνοικο και στην Κυθρέα. Παράλληλα με το διδασκαλικό επάγγελμα, διέθετα τον ελεύθερό μου χρόνο για δενδροφύτευση, κυρίως ελαιοδένδρων και λεμονοδένδρων. Είχα στην ιδιοκτησία μου 12 ώρες νερού από τον Κεφαλόβρυσο της Κυθρέας και μπορούσα άνετα να τα συντηρήσω. Όνειρό μου ήταν να περιέλθουν στους απογόνους μου. Δυστυχώς διαψεύθηκαν οι προσδοκίες μου, γιατί ήλθαν τα φουσάτα της Ανατολίας, αφού μας έδιωξαν, τα κατέλαβαν και ούτε να τα επισκεφθούμε μας επιτρέπουν οι πειρατές της Άγκυρας, εδώ και 20 χρόνια.

Ήσαστο δάσκαλος. Γιατί όμως κάθεστε και σήμερα στα θρανία των Επιμορφωτικών Κέντρων;

Τέλειωσα δάσκαλος το 1935, δύο χρόνια πριν λειτουργήσει το Διδασκαλικό Κολλέγιο Μόρφου. Είναι σ' όλους γνωστό, μετά τα Οκτωβριανά το 1931, η αποικιακή Κυβέρνηση απαιτούσε από τους δασκάλους για προαγωγή ή για νέο διορισμό να περάσουν τις συνήθεις εξετάσεις στα Αγγλικά (Ordinary Exams) και βραδύτερο τις επί διακρίσει εξετάσεις στα Αγγλικά (Distinction Exams). Την πρώτη την πέρασα με

την αποφοίτησή μου από το Διδασκαλείο. Έτσι κάθησα και στη δεύτερη εξέταση και πήρα διορισμό τον δεύτερο χρόνο.

Μου αρέσουν τα Αγγλικά και είναι η τρίτη χρονιά που φοιτώ στα Επιμορφωτικά. Αφ' ενός για να φρεσκάρω τις γνώσεις μου στην Αγγλική και αφ' ετέρου να προσθέσω νέες. Έχω ιδιαίτερο ενδιαφέρον και τα παρακολουθώ ανελλιπώς. Για ένα που ενδιαφέρεται να μάθει, ποτέ δεν είναι αργά. Άλλωστε μας το λέγει και η αρχαία των Ελλήνων ρήσις, για να ακριβολογήσουμε, η Σωκρατική, «Γηράσκω αεί διδασκόμενος»!

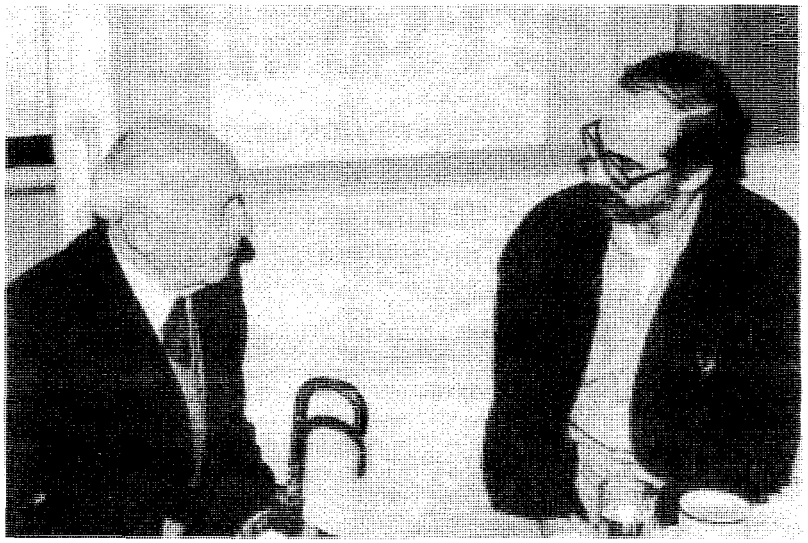

..... **Η επίσκεψή Σας στην Κύπρο, η πρώτη στην ιστορία της επίσκεψη Έλληνα Πρωθυπουργού έχει ιδιαίτερη σημασία για ολόκληρο τον Ελληνισμό, γιατί έρχεται ν' αποκαταστήσει το γόητρο και την αξιοπρέπεια του Ελληνικού λαού που έχουν πραγματικά κλονισθεί από το προδοτικό πραξικόπημα της χούντας, από την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρου και από τις διάφορες επεμβάσεις της Τουρκίας στο θαλάσσιο και εναέριο ελληνικό χώρο.....**

(Προσφώνηση εκ μέρους του Σωματείου στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας κ. Ανδρέα Παπανδρέου, Προεδρικό Μέγαρο, 27.2.1982)